

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE URMĂRIRE PENALĂ ȘI CRIMINALISTICĂ

București, Bd. Libertății nr. 12-14, sector 5, cod poștal 050706
tel. 021/319.38.33 web: www.mpublic.ro
operator date cu caracter personal nr. 3883

Nr.208/II/2/2023

ORDONANȚĂ
24 mai 2023

Cristodor Adriana - Denisa - procuror șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

Examinând plângerea formulată de petentul POPA VASILE CONSTANTIN,

CONSTAT:

La data de 18 mai 2023, petentul POPA VASILE CONSTANTIN, prin intermediul avocatului POPA BIANCA, a expediat prin email o plângere împotriva soluției de clasare nr.130/P/2022 din 21 aprilie 2023, susținând, în esență, că procurorul de caz nu a efectuat cercetările care se impuneau, făcând o anchetă incompletă, și ca atare, ordonanța este netemeinică și nelegală.

De asemenea, a mai susținut că avocații săi nu au avut posibilitatea să studieze dosarul după adoptarea soluției, deși au solicitat și chiar s-au deplasat la sediul PÎCCJ cu acest scop.

Ca atare, a solicitat admiterea plângerii, desființarea ordonanței atacate și reluarea cercetărilor.

Plângerea s-a înregistrat pe rolul Secției de urmărire penală și criminalistică sub nr.208/II/2/2023.

Examinând plângerea, prin prisma dispozițiilor art.339 alin.1 din Codul de procedură penală și art. 68 alin. 3 din Legea nr. 304/2022, reținem următoarele:

Prin ordonanța nr.130/P/2022 din 21 aprilie 2023 a Secției de urmărire penală și criminalistică s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 315 alin. 1 lit. b) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. a) și f) din C. pr. pen., clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, în legătură cu pretinsele acte materiale ale magistratului procuror Man Ciprian de a fi acționat în mod constant în vederea favorizării numitului Edu Dorinel în modalitatea îngreunării ori împiedicării cercetărilor ce a fost efectuate față de cel din urmă în dosarul penal nr. 878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, întrucât faptele nu există;

- abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, în legătură cu modul de instrumentare și soluționare a dosarului penal nr. 149/D/P/2021 al DIICOT-Serviciul Teritorial Oradea de către magistratul procuror Morar-Herlea Radu, întrucât faptele nu există;

- mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 din Codul penal, pretins săvârșită de către magistrații procurori Brișcan Adrian, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, și Ilisie Teofil, din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, în legătură cu declarațiile de martor date în dosarul de urmărire penală nr. 421/P/2013 și dosarul instanței nr. 490/35/2014, întrucât faptele nu există;

- cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin 2 din Codul penal, cu aplic art. 35 din Codul penal, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel în dosarul 421/P/2013, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1, cu aplic art 35 din Codul penal, în legătură cu modul de audiere a martorilor din dosarul 421/P/2013, prin aceea că magistratul procuror Man Ciprian ar fi

exercitat acțiuni de constrângere prin amenințare ori prin recurgerea la fapte cu efect intimidant asupra martorilor audiați în dosarul 421/P/2013, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- fals intelectual, prev. de art. 321 din Codul penal, cu aplic. art. 35 din Codul penal, în legătură cu pretinsa consemnare în fals a declarațiilor martorilor Sabău Gligor și Bodin Alina din dosarul penal nr. 421/P/2013, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin 1 din Codul penal, în legătură cu audierea martorilor în afara cadrului procesual penal, cu încălcarea drepturilor și intereselor legitime și comunicarea eronată sau omisiunea comunicării către Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală a datelor rezultate din supravegherea tehnică, în dosarul penal 421/P/2013, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- divulgarea informațiilor secret de serviciu sau nepublice, prev. de art. 304 alin 1 din Codul Penal, în legătură cu pretinsa divulgare în mass-media, în toamna anului 2014, de către magistratul procuror Man Ciprian, a unor date rezultate din punerea în aplicare a unor măsuri de supraveghere tehnică din dosarul nr. 421/P/2013, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- compromiterea intereselor justiției, prev. de art. 277 alin. 2 din Codul penal, cu aplic. art. 35 alin 1 și art 36 alin 1 din Codul penal, în legătură cu pretinsa divulgare către magistratul procuror Ardelean Cristian a unor informații confidențiale din dosarul penal nr. 421/P/201, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- trafic de influență, prev. de art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență, prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, în legătură cu pretinsa exercitare a unor acte de constrângere asupra numitului Zetocha Raul de către magistratul procuror Man Ciprian în vederea formulării unui denunț împotriva persoanei vătămate Popa Constantin Vasile, concomitent cu promisiunea intervenției în dosarul penal 846/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea pronunțării unei soluții favorabile, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- fals material în înscrisuri oficiale, prev. de art. 320 alin. 1 din Codul penal, uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. 1 din Codul penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu prilejul audierii și depunerii în probatoriu, la data de 13.11.2017, în dosarul penal nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a unor înscrisuri în copie presupus falsificate, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale;

- cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Țuluș Doru Florin, cu prilejul instrumentării în faza de urmărire penală a dosarului penal nr. 421/P/2013, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

Din cuprinsul ordonanței reținem, în esență, următoarele:

La data de 19.10.2017, la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a înregistrat, sub nr. 1725/VIII-I/2017, sesizarea formulată de către persoana vătămată Popa Vasile Constantin care a solicitat efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de cercetare abuzivă, influențarea declarațiilor, fals intelectual, abuz în serviciu, divulgarea informațiilor secrete sau nepublice, compromiterea intereselor justiției, șantaj și trafic de influență, cu referire la modul în care magistratul procuror Man Ciprian Florentin, în calitate de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Structura Centrală, fiind delegat să îndeplinească acte de urmărire penală. Sesizarea a fost înregistrată ulterior sub nr. 15/P/2018.

Față de aspectele semnalate, prin ordonanța nr. 15/P/2018 din data de 06.02.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale in rem sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- *cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin 2, cu aplic. art. 35 din Codul penal;*
- *influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1, cu aplic art 35 din Codul penal;*
- *fals intelectual, prev. de art. 321 cu aplic. art. 35 din Codul penal;*
- *abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin 1 din Codul penal;*
- *divulgarea informațiilor secret de serviciu sau nepublice, prev de art. 304 alin 1 din Codul Penal;*
- *compromiterea intereselor justiției, prev de art. 277 alin 2 din Codul penal, cu aplic art. 35 alin. 1 și art 36 alin. 1 din Codul penal;*
- *șantaj, prev de art. 207 alin. 1 din Cod penal și trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 din Codul penal,*

Prin ordonanța nr. 15/P/2018 din data de 03.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la infracțiunile de șantaj și trafic de influență descrise mai sus și declinarea competenței de cercetare a faptelor disjuncte în favoarea Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală.

La nivelul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției, dosarul disjunct și declinat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a înregistrat sub nr. 36/P/2018.

Prin ordonanța nr. 36/P/2018 din 05.02.2018 a Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală, s-a dispus *începerea urmăririi penale în rem sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență, prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 in. 1 din Legea nr. 78/2000.*

La data de 23.10.2018, dosarul 36/P/2018 al Direcției Naționale Anticorupție-Structura Centrală a fost declinat spre competență soluționare Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, fiind înregistrat sub nr. 303/P/2018.

Prin ordonanța nr. 15/P/2018 din data de 29.10.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus declinarea competenței de cercetare a faptelor sesizate în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, unde s-a înregistrat dosarul penal nr. 808/P/2018.

La data de 19.10.2017, la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a înregistrat, sub nr. 1723/VIII-I/2017, sesizarea formulată de către persoana vătămată Popa Vasile Constantin care a solicitat efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea făptuitorului și abuz în serviciu, cu referire la modul în care magistratul procuror Man Ciprian Florentin, în calitate de procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în dosarul penal nr. 93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea. Sesizarea a fost înregistrată ulterior sub nr. 14/P/2018.

Prin ordonanța nr. 14/P/2018 din data de 07.02.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus *începerea urmăririi penale în rem sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 din Codul penal și abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal*, constând în aceea că magistratul procuror Man Ciprian Florentin, pentru a da curs promisiunii de a-l ajuta pe Edu Dorinel în urma denunțului pretins mincinos formulat în cadrul dosarului penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție împotriva magistratului procuror Popa Vasile Constantin, ar fi intervenit pe lângă magistratul procuror Ardelean Cristian din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor pentru

a-l favoriza pe inculpatul Edu Dorinel în dosarul penal nr. 878/P/2012, în sensul tergiversării cercetărilor, omisiunea de a solicita prelungirea sau înlocuirea măsurii arestului la domiciliu și restituirea unor sume de bani către o parte din inculpații din dosar, cu declinarea competenței de soluționare a cercetărilor în favoarea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, înregistrat sub nr. 93/P/2014, lăsat de asemenea în nelucrare prin a fi repartizat în mod succesiv de către magistratul procuror Man Ciprian Florentin mai multor procurori și finalizat de către această structură de parchet în vara anului 2017 prin declinarea competenței de soluționare către DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea.

Prin ordonanța nr. 14/P/2018 din data de 25.10.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, fiind înregistrat sub nr. 39/P/2018.

Prin ordonanța nr. 39/P/2018 din data de 11.02.2019 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție s-a dispus reunirea dosarelor penale nr. 303/P/2018 și nr. 808/P/2018 la dosarul penal 39/P/2018 al aceleiași unități de parchet.

La data de 09.03.2020, persoana vătămată Popa Vasile Constantin a formulat o plângere penală în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **mărturie mincinoasă**, presupus săvârșită de către magistratul procuror Brișcan Adrian, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, constând în aceea că, în mod repetat, fiind audiat la data de 07.10.2014 în calitate de martor în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală, atât în fața organelor de urmărire penală din cadrul DNA - Serviciul Teritorial Oradea, cât și în fața instanțelor de judecată din cadrul Curții de Apel Timișoara (la data de 02.11.2016) și Înalta Curte de Casație și Justiție (la data de 06.06.2019), a dat declarații mincinoase cu privire la împrejurări esențiale ale cauzei, respectiv faptul că, în anul 2010, în calitate de procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, ar fi întocmit și predat, pentru verificarea legalității și sesizării instanței, rechizitoriul nr. 7515/P/2008, pe baza unei semnături a grefierului în condica de lucrări penale. Sesizarea a fost înregistrată la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție sub nr. 618/P/2020.

La aceeași dată de 09.03.2020, persoana vătămată a formulat o plângere penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **mărturie mincinoasă**, presupus săvârșită de către magistratul procuror Ilisie Teofil, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, constând în aceea că, fiind audiat în cauza penală nr. 421/P/2013 a Direcției Naționale Anticorupție-Structura Centrală, atât în fața organelor de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea (la data de 30.09.2014) cât și în fața instanțelor de judecată din cadrul Curții de Apel Timișoara (la data de 25.04.2017) și Înalta Curte de Casație și Justiție (la data de 06.06.2019), a dat declarații mincinoase cu privire la împrejurări esențiale ale cauzei, respectiv faptul că, "în cursul lunii iulie 2010, inculpatul Popa Constantin, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, l-a chemat pe martor în birou, i-a arătat un rechizitoriu de la distanță, pe care l-a rupt și l-a întrebat dacă este de acord să soluționeze el cauza, după care a primit a doua sau a treia zi dosarul nr. 7515/P/2008 pentru soluționarea acestuia". Sesizarea a fost înregistrată la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție sub nr. 619/P/2020.

Prin ordonanța nr. 618/P/2020 din data de 18.05.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție s-a dispus reunirea cauzei nr. 619/P/2020 la cauza nr. 618/P/2020.

Prin ordonanța nr. 618/P/2020 din 18.05.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție *s-a dispus începerea urmăririi penale în rem sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin 1 și 2 din Codul Penal*, cu privire la ambele acte de sesizare descrise mai sus.

Sesizări penale ale aceleiași persoane vătămate, cu același format și conținut privind presupusele fapte de mărturie mincinoasă săvârșite de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, ambii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, au mai fost înregistrate la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție sub nr. 701/P/2020 (cu referire la magistratul procuror Brișcan Adrian) și sub nr. 702/P/2020 (cu referire la magistratul procuror Ilisie Teofil).

Cele 2 sesizări antemenționate, împreună cu dosarul nr. 618/P/2020, au fost reunite prin ordonanța nr. 39/P/2018 din data de 26.05.2020 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție la dosarul penal nr. 39/P/2018.

De asemenea, în cursul urmăririi penale, persoana vătămată a solicitat extinderea cercetărilor, după cum urmează:

- la data de 29.08.2019, persoana vătămată a solicitat extinderea urmăririi penale în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de cercetare abuzivă, prev. art. 280 Cod penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 Cod Penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Țuluș Doru Florin, cu prilejul instrumentării în faza de urmărire penală a dosarului penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, constând în aceea că, fiind titular al activității de urmărire penală, ar fi produs, falsificat și ticluit probe nereale, ar fi dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, reținerea sa și trimiterea în judecată, cunoscând că infracțiunile reținute nu au fost comise și implicit că persoana cercetată nu este vinovată; de asemenea ar fi înlăturat fizic de la dosarul cauzei mijloace de probă și înscrisuri pentru a împiedica aprecierea acestora de către instanța de judecată în ansamblul probatoriu în favoarea inculpatului;
- la data de 08.07.2019, persoana vătămată a solicitat extinderea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de fals material în înscrisuri oficiale, uz de fals și fals sub semnătură privată, presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu prilejul instrumentării și soluționării de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a dosarului penal nr. 229/P/2017, în care s-au efectuat cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, constând în aceea că, urmare a audierii sale, la data de 13.11.2017, magistratul procuror ar fi depus în probatoriu, în apărare, o copie falsă a condiții personale pentru lucrări penale din perioada activității la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea; de asemenea, în același dosar a mai depus în fals și alte înscrisuri – fișe constând în pretinse evidențe personale din perioada activității în funcția de magistrat procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea;
- la data de 22.06.2021, persoana vătămată a solicitat extinderea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului, presupus săvârșite de către magistratul procuror Herlea Morar Radu, din cadrul DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea, constând în aceea că, în cadrul dosarului penal nr. 149/D/P/2021, ignorând încadrarea juridică referitoare la faptele cercetate, pentru a-l favoriza pe inculpatul Edu Dorinel în sensul obținerii unei pedepse înjumătățite, a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției prin care a atestat în mod mincinos că inculpatul a formulat un denunț împotriva numitului Popa Vasile Constantin referitor la mai multe infracțiuni grave care au condus la trimiterea în judecată, deși instanța a pronunțat soluții de achitare cu privire la acestea; de asemenea, prin acordul de recunoaștere al vinovăției, magistratul procuror Herlea Morar Radu, cu intenție, în mod fraudulos, ar fi diminuat prejudiciul rezultat cu aproape 2 milioane de euro prin menționarea unui "raport de clarificare a

raportului de expertiză judiciară”; în același dosar, cheltuielile în valoare de 30 000 lei privind suplimentul de expertiză solicitat de către inculpatul Edu Dorinel au fost suportate în mod abuziv de către unitatea de parchet.

În urma analizei actelor și lucrărilor de urmărire penală, urmează a se dispune clasarea cauzei cu privire la presupuse fapte săvârșite de magistrații procurori pe temeiul inexistenței faptelor și al intervenției prescripției răspunderii penale, avându-se în vedere următoarele considerente:

În cursul cercetărilor au fost administrate următoarele mijloace de probă:

- audierea persoanei vătămate Popa Vasile Constantin la data de 26.04.2018, reaudierea acesteia la datele de 08.05.2018, 04.02.2019, 05.02.2019;
- audierea martorilor Man Ciprian Florentin, Gui Carmen, Sabău Gligor Ioan, Popuș Lucian Nicolae, Zetocha Ioan, Popa Anamaria Bianca, Zetocha Florica Monica, Popa Liviu, Gal Mariana, Cotoroi Ioan Doru, Tudor Gheorghe, Sava Ioan, Verche Rodica, Sabău Traian, Butuc Alexandra, Cuc Gheorghe Vasile, Ionescu Marin, Cioflan Adina, Berinde Radu, Lele Alexandra, Cotoroi Ioan Doru, Lozincă Maria, Lozincă Dan, Lozincă Sergiu Horia, Secară Nela;
- solicitarea de date și informații de la diferite instituții, reprezentând dosarul nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infraacțiunilor Conexe Infraacțiunilor de Corupție, nr. 93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea, soluții ale dosarelor penale nr. 988/P/2011, 572/P/2017 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nr. 7515/P/2008, 8730/P/2018, 5225/P/2008, 7718/P/2013 și 8117/P/2013 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infraacțiunilor Conexe Infraacțiunilor de Corupție a fost constituit la data de 11.10.2013, în urma sesizării din oficiu a organelor de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infraacțiunilor Conexe Infraacțiunilor de Corupție cu privire la presupuse acte de corupție în care ar fi fost implicat prim-procurorul Popa Vasile Constantin, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

În urma activităților de urmărire penală, la data de 09.10.2014, magistratul procuror Doru Florin Țuluș a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului Popa Vasile Constantin sub aspectul săvârșirii infraacțiunilor de șantaj, luare de mită, instigare la efectuarea unei prelevări atunci când se compromite o autopsie medico-legală, abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului.

La aceeași dată, respectiv 09.10.2014, magistratul procuror Doru Florin Țuluș a dispus reținerea inculpatului pentru o durată de 24 de ore și a întocmit referat cu propunere de luare a măsurii arestării preventive.

Prin încheierea nr. 408/09.10.2014 a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București s-a admis propunerea de arestare preventivă a inculpatului Popa Vasile Constantin, măsură ce a fost prelungită succesiv până la data de 27.01.2015.

Prin rechizitoriul nr. 421/P/2013 din data de 17.12.2014 întocmit de către magistratul procuror Doru Florin Țuluș din cadrul Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infraacțiunilor Conexe Infraacțiunilor de Corupție s-a dispus, printre altele, **trimiterea în judecată a:**

- **inculpatului Popa Vasile Constantin**, sub aspectul săvârșirii infraacțiunilor de luare de mită, șantaj, instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri, favorizarea făptuitorului, abuz în serviciu, trafic de influență;

- *inculpatului Mihalache Gabriel Constantin*, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală;
- *inculpatului David Florian Alin*, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență.

Prin Sentința penală nr. **134/13.03.2018** a Curții de Apel Timișoara (dosar nr. 490/35/2014) s-a dispus, printre altele:

- *achitarea inculpatului Popa Vasile Constantin*, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri (în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), favorizarea făptuitorului în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), abuz în serviciu în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), favorizarea făptuitorului (în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), abuz în serviciu (în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), sustragere sau distrugere de înscrisuri (în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală și trafic de influență;
- *condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin*, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj (raportat la persoana vătămată Lozincă Maria), la pedeapsa închisorii de 3 ani;
- *achitarea inculpatului Mihalache Gabriel Constantin* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală;
- *achitarea inculpatului David Florian Alin*, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență.

În urma apelului formulat, prin Decizia penală nr. **20A/22.01.2020** a Înaltei Curte de Casație și Justiție (dosar 1065/1/2018), s-a dispus, printre altele:

- *condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin*, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de **șantaj** (raportat la persoana vătămată Lozincă Maria), **sustragere sau distrugere de înscrisuri** (în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), **favorizarea făptuitorului** în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea), **abuz în serviciu** în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea);
- *menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței apelate*, care nu sunt contrare deciziei dispuse.

În cursul urmăririi penale, în baza delegării dispuse de către procurorul de caz în dosarul nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, au fost efectuate activități de urmărire penală de către magistrații procurori Țuluș Doru, din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Structura Central Man Ciprian, din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea.

Dosarul penal nr. 93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea (dosarul penal nr. 878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor)

Acesta a fost constituit inițial la nivelul Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea sub nr. 61/P/2010, fiind dispusă măsura disjungerii față de unele dintre fapte și declinarea

spre soluționare, la data de 08.11.2012, către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, fiind înregistrat sub nr. 878/P/2012, la care au fost reunite mai multe plângeri penale.

La data de 16.09.2014 dosarul 878/P/2012 a fost declinat spre competență soluționare, unde s-a înregistrat sub nr. 93/P/2014, în care au fost efectuate cercetări față de inculpatul Edu Dorinel sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, delapidare și spălarea banilor.

La data de 17.11.2016, Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea a dispus soluția clasării cu referire la pretinse fapte săvârșite de către un funcționar din cadrul AJFP Bihor și declinarea competenței de soluționare în favoarea DIICOT – Serviciul Teritorial Oradea, unde a fost înregistrat sub nr. 266/D/P/2016 în care a fost dispusă o soluție de clasare față de o parte din fapte și disjungerea față de altele, fiind astfel format un nou dosar sub nr. 149/D/P/2021.

În acest ultim dosar, la data de 27.05.2021 s-a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției între DIICOT – Serviciul teritorial Oradea, prin procurorul Morar-Herlea Radu, și inculpatul Edu Dorinel, fiind astfel sesizată instanța de judecată din cadrul Tribunalului Bihor în dosarul 2420/111/2021. În acest dosar s-a pronunțat sentința nr. 106/30.08.2022, prin care s-a dispus, printre altele, respingerea excepției nulității absolute a acordului de recunoaștere a vinovăției, respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat între DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea și inculpatul Edu Dorinel, privind săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată (160 acte materiale), întrucât soluția cu privire la care s-a ajuns prin acordul de recunoaștere a vinovăției este nejustificat de blândă prin raportare la lipsa de severitate a sancțiunii în raport cu prejudiciul deosebit de însemnat cauzat de inculpat bugetului de stat, prejudiciul total ce se ridică în prezent la suma de **35.830.365 lei**, ceea ce confirmă o gravitate mult sporită în ceea ce privește infracțiunea reținută și persoana inculpatului, trimiterea dosarului nr. 149/D/P/2021 la DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea în vederea continuării urmăririi penale.

În apel, prin decizia penală nr. **799/20.12.2022** pronunțată de Curtea de Apel Oradea s-a dispus, printre altele, admiterea apelului declarat de DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr.106/30.08.2022 pronunțată de Tribunalul Bihor, sentință ce a fost desființată în totalitate, iar în urma rejudecării cauzei s-a **admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de DIICOT - Serviciul Teritorial Oradea în data de 27.05.2021 cu inculpatul Edu Dorinel, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată (160 acte materiale), inculpatul Edu Dorinel fiind condamnat pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată (160 acte materiale) la pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.**

Din perspectiva analizării faptelor sesizate de către persoana vătămată, este necesar a se observa că o parte dintre acestea ar fi fost săvârșite în cursul urmăririi penale efectuate în dosarul penal nr. **421/P/2013** al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, ceea ce presupune trecerea unei perioade îndelungate de timp de la data consumării/epuizării acestora până în prezent, astfel încât urmează a se avea în vedere prevederile art. 154 din Codul de Procedură Penală, conform căruia:

”Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

- a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;*
- b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;*
- c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;*
- d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;*

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.”

Astfel, în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin 2, cu aplic art. 35 din Codul Penal, în legătură cu modul de consemnare a denunțului formulat de Edu Dorinel, preținsele acțiuni de alterare/modificare/adăugire a înscrisurilor – avize de însoțire a mărfii depuse de denunțator și acceptate de magistratul procuror Man Ciprian în probatoriu, precum și consemnarea unor preținse aspecte nereale în declarația martorei Bodin Alina, se constată că aceasta este pedepsită cu închisoarea de 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Conform art. 154 alin 1 lit c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 8 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de cercetare abuzivă, în modalitatea prevăzută de alin. 2 al art. 280 din Codul penal a fost săvârșită ca ultim act de executare în data de 21.10.2014 (data audierii martorei Bodin Alina), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit c din Codul Penal, prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 21.10.2022.

În referire la săvârșirea infracțiunii de influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1, cu aplic art 35 din Codul penal, în legătură cu modul de audiere a martorilor din dosarul 421/P/2013 prin aceea că magistratul procuror Man Ciprian ar fi exercitat acțiuni de constrângere prin amenințare ori prin recurgerea la fapte cu efect intimidant asupra martorilor audiați în dosarul 421/P/2013, făcând referire la martorii Tudor Gheorghe, Mociar Adelina și Berinde Radu, se constată că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

Conform art. 154 alin 1 lit d din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de influențare a declarațiilor, în modalitatea prevăzută de alin. 1 al art. 272 din Codul penal a fost săvârșită ca ultim act prezumtiv de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit d din Codul penal, prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2019.

În referire la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prev. de art. 321, cu aplic. art. 35 din Codul penal, în legătură cu pretinsa consemnare în fals a declarațiilor martorilor Sabău Gligor și Bodin Alina din dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, se constată că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

Conform art. 154 alin 1 lit d din Codul Penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de fals intelectual, în modalitatea prevăzută de art. 321 din Codul penal, a fost săvârșită ca ultim act de executare în data de 21.10.2014 (data audierii martorei Bodin Alina), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit d din Codul penal, prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2019.

În referire la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin 1 din Codul penal, constând în aceea că magistratul procuror Man Ciprian ar fi procedat la audierea martorilor în afara cadrului procesual penal, cu încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, iar în perioada februarie - mai 2014 nu a comunicat sau a comunicat în mod eronat către Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală datele rezultate din supravegherea tehnică, ceea ce ar fi condus la

prelungirea nejustificată a măsurilor de supraveghere tehnică în cauză și la angajarea de cheltuieli semnificative din bugetul Ministerului Public, se constată că aceasta este pedepsită cu închisoarea de 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Conform art. 154 alin 1 lit c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale intervine la împlinirea termenului de 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de abuz în serviciu, în modalitatea prevăzută de alin. 1 al art. 297 din Codul penal a fost săvârșită ca ultim act de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit c din Codul Penal, prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2022.

În referire la săvârșirea infracțiunii de divulgarea informațiilor secret de serviciu sau nepublice, prev de art. 304 alin 1 din Codul penal, constând în aceea că, în toamna anului 2014, magistratul procuror Man Ciprian Florentin ar fi divulgat în mass-media informații rezultate din punerea în aplicare a unor măsuri de supraveghere tehnică din dosarul nr. 421/P/2013, se constată că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Conform art. 154 alin 1 lit d din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Având în vedere că presupusa infracțiune de divulgare a informațiilor secret de serviciu sau nepublice, în modalitatea prevăzută de art. 304 alin. 1 din Codul penal, a fost săvârșită ca ultim act prezumtiv de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit d din Codul penal, prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2019.

În referire la săvârșirea infracțiunii de compromiterea intereselor justiției, prev de art. 277 alin. 2 din Codul penal, cu aplic. art. 35 alin 1 și art 36 alin 1 din Codul penal, în legătură cu pretinsa divulgare către magistratul procuror Ardelean Cristian a unor informații confidențiale din dosarul penal nr. 421/P/2013 de către magistratul procuror Man Ciprian, astfel încât primul să preconstitue probe false, se constată că aceasta este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an sau cu amendă.

Conform art. 154 alin 1 lit e din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale intervine la împlinirea termenului de 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii, dar care nu depășește un an sau amenda.

Având în vedere că presupusa infracțiune de compromitere a intereselor justiției, în modalitatea prevăzută de art. 277 alin. 2 Cod penal, cu aplic. art. 35 și 36 din Codul penal a fost săvârșită ca ultim act prezumtiv de executare în data de 17.12.2014 (data finalizării activității de urmărire penală prin emiterea rechizitoriului nr. 421/P/2013), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit e din Codul penal, prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2017.

În referire la săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență, prev. de art. 292 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, în legătură cu pretinsa exercitare a unor acte de constrângere asupra numitului Zetocha Raul de către magistratul procuror Man Ciprian în vederea formulării unui denunț împotriva persoanei vătămate Popa Constantin Vasile, concomitent cu promisiunea intervenției în dosarul penal 846/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea pronunțării unei soluții favorabile, se constată că acestea sunt pedepsite cu închisoarea de la 2,8 ani la 9,4 ani - în cazul infracțiunii de trafic de influență, cu închisoarea de la 2 la 7 ani - în cazul

infracțiunii de cumpărare de influență și cu închisoarea de la 1,4 ani la 6,8 ani - în cazul infracțiunii de șantaj.

Conform art. 154 alin. 1 lit. c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale intervine la împlinirea termenului de 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Având în vedere că presupusele infracțiuni de trafic de influență, cumpărare de influență și șantaj au fost consumate în luna octombrie 2014, în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit. c și d din Codul penal, prescripția răspunderii penale a intervenit pentru toate cele 3 infracțiuni la data de 30.10.2022.

În referire la săvârșirea infracțiunilor de infracțiunilor de fals material în înscrisuri oficiale, prev. de art. 320 alin. 1 din Codul penal, uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 alin. 1 din Codul penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Ardelean Cristian, cu prilejul audierii și depunerii în probatoriu, la data de 13.11.2017, în dosarul penal nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a unor înscrisuri în copie presupus falsificate, se constată că acestea sunt pedepsite cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Conform art. 154 alin 1 lit. d din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

Având în vedere că presupusele infracțiuni de fals material în înscrisuri oficiale, uz de fals și fals în înscrisuri sub semnătură privată au fost săvârșite ca ultime acte de executare în data de 13.11.2017 (data audierii și depunerii înscrisurilor), în conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. d din Codul penal, prescripția răspunderii penale a intervenit pentru toate faptele la data de 13.11.2022.

În referire la săvârșirea infracțiunilor de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal și represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal, presupus săvârșite de către magistratul procuror Țuluș Doru Florin, cu prilejul instrumentării în faza de urmărire penală a dosarului penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infracțiunilor de Corupție, se constată că acestea sunt pedepsite cu închisoarea de la 2 ani la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Conform art. 154 alin 1 lit c din Codul penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Având în vedere că presupusele infracțiuni de cercetare abuzivă și represiune nedreaptă au fost săvârșite ca ultime acte de executare în data de 17.12.2014 (data trimiterii în judecată), în conformitate cu prevederile art. 154 alin 1 lit. c din Codul penal, prescripția răspunderii penale a intervenit la data de 17.12.2022.

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul Penal, în legătură cu pretinsele acte materiale ale magistratului procuror Man Ciprian de a fi acționat în mod constant în vederea favorizării numitului Edu Dorinel în modalitatea îngreunării ori împiedicării cercetărilor ce au fost efectuate față de cel din urmă în dosarul penal nr. 878/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, constat că durata cercetărilor ce au vizat faptele săvârșite de către Edu Dorinel a fost îndelungată, urmărirea penală fiind efectuată începând cu anul 2010 de către mai multe unități de parchet, prin dispunerea unor soluții parțiale de clasare ori prin disjungerea și declinarea competenței de soluționare, finalizându-se cu încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției în

data de 27.05.2021 cu D.I.I.C.O.T.-Serviciul Teritorial Oradea, reprezentat de magistratul procuror Herlea-Morar Radu, însă nu poate fi apreciat cu certitudine că soluțiile pronunțate față de inculpatul Edu Dorinel ar fi fost influențate în vreun mod printr-o intervenție a magistratului procuror Man Ciprian.

Această ipoteză nu poate fi susținută nici prin raportare la ansamblul împrejurărilor în care a fost cercetat și condamnat inculpatul Edu Dorinel, rezultând că soluționarea dosarului a presupus efectuarea unor acte procedurale și procesuale multiple, datorate complexității faptelor cercetate, numărului ridicat al actelor materiale săvârșite (160), numărul mare al persoanelor fizice și juridice implicate și administrarea unor mijloace de probă pe o durată de timp ridicată (expertize financiar-contabile). Nu există suficiente elemente faptice, susținute de probe, care să contureze o legătură între magistratul procuror Man Ciprian și magistrații procurori care au avut în instrumentare dosarul penal privindu-l pe inculpatul Edu Dorinel, în sensul influențării soluțiilor dispuse în cursul cercetărilor.

În contextul unei pretinse continuități a unei influențe sau înțelegeri frauduloase între magistrații procurori Man Ciprian, Ardelean Cristian, Brișcan Adrian Ilisie Teofil și Morar-Herlea Radu, apreciez ca fiind neverosimile afirmațiile persoanei vătămate din care rezultă că s-ar fi urmărit o favorizare a inculpatului Edu Dorinel, prin nerespectarea unor prevederi aplicabile procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției, întrucât, pe de o parte, nu rezultă elemente probatorii care să conducă la o astfel de ipoteză, iar, pe de altă parte, modul în care au fost aplicate normele procesuale speciale ale acordului de recunoaștere a vinovăției erau supuse controlului judecătoresc sub toate aspectele faptice și juridice.

De altfel, în urma încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, instanțele judecătorești de control judiciar s-au pronunțat prin hotărâri de condamnare a inculpatului Edu Dorinel, în care au fost verificate toate aspectele procedurale, mijloacele de probă administrate și temeinicia faptelor cercetate, fără a fi evidențiate pe parcursul urmăririi penale erori grave de interpretare a normelor penale aplicabile instituției acordului de recunoaștere a vinovăției, constatându-se în esență că modalitatea de individualizare judiciară a pedepsei este nejustificat de blândă, în raport de prejudiciul însemnat cauzat de inculpat, dar care, în opinia instanței de apel, nu ar fi putut justifica o restituire a cauzei la parchet ținându-se seama inclusiv de probabila incidență a prescripției răspunderii penale, cu consecința unei soluții de încetare a procesului penal și imposibilitatea aplicării oricărui tratament punitiv.

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil, ambii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în legătură cu declarațiile date în calitate de martor în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție și în fața instanțelor de judecată în dosarul nr. 490/35/2014 al Curții de Apel Oradea, constat că aceștia au fost audiați în legătură cu împrejurările în care au fost săvârșite infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului de către persoana vătămată Popa Constantin, după cum urmează:

- magistratul procuror Brișcan Adrian a fost audiat în calitate de martor la data de 07.10.2014 în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, la data de 02.11.2016 în dosarul 490/35/2014 de către Curtea de Apel Timișoara și la data de 06.06.2019 de către Înalta Curte de Casație și Justiție în același dosar;
- magistratul procuror Ilisie Teofil a fost audiat în calitate de martor la data de 30.09.2014 în dosarul penal nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție-Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexe Infracțiunilor de Corupție, la data de 25.04.2017 în dosarul 490/35/2014 de către Curtea de Apel Timișoara și la data de 06.06.2019 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în același dosar;

Acuzațiile persoanei vătămate Popa Vasile Constantin se concentrează pe aspectul unor pretense expuneri mincinoase ale magistraților procurori antemenționați în sensul în care magistratul Brișcan Adrian nu ar fi predat în realitate rechizitoriul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întrucât nu ar fi fost niciodată întocmit și fără a exista vreo dovadă scrisă care să ateste întocmirea și predarea rechizitoriului către conducerea unității de parchet pentru avizarea spre legalitate și temeinicie a soluției. În sprijinul lipsei de credibilitate a magistratului procuror Brișcan Adrian, persoana vătămată a precizat suplimentar că "ceilalți martori procurori audiați au prezentat soluții din 2009-2010 și au arătat că în toate cazurile le-au salvat, cu atât mai mult cu cât și aceștia au fost promovați la alte unități de parchet".

De asemenea, persoana vătămată a apreciat că magistratul procuror Ilisie Teofil a declarat mincinos cu ocazia audierii sale ca martor, argumentând, în esență, că datele oferite organelor judiciare au fost inexacte, întrucât în dosarul 7515/P/2008 nu au existat 4 inculpați, nu a fost cercetată și nu a existat propunere față de a 4-a persoană, nu a oferit date precise privind veridicitatea permiselor de conducere ale persoanelor cercetate în dosar, iar în realitate nu ar fi existat împrejurarea ruperii rechizitoriului întocmit de către procurorul Brișcan Adrian.

Față de acuzațiile formulate de persoana vătămată, constat că declarațiile date în calitate de martor de către magistrații procurori Brișcan Adrian și Ilisie Teofil au fost avute în vedere atât de către organele de urmărire penală, cât și de către instanțele de judecată în evaluarea ansamblului probatoriu, în final constatându-se cu titlu definitiv săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului de către persoana vătămată Popa Vasile Constantin.

Infracțiunea de mărturie mincinoasă presupune sub aspectul laturii obiective ca o persoană ascultată în calitate de martor într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură să facă afirmații mincinoase ori să nu spună tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebată.

Prin aplicare în concret la acuzațiile persoanei vătămate, apreciez că nu sunt pertinente și suficiente argumentele acesteia conform cărora nu s-a făcut dovada existenței în memoria calculatorului a unui extras al rechizitoriului sau existența semnăturii de primire în condica personală a procurorului, întrucât, pe de o parte, salvarea în memoria calculatorului nu presupune o procedură certă și obligatorie, putând interveni diferite incidente de natură tehnică sau administrativă, iar, astfel cum au declarat și ceilalți martori în cursul procesului, numărul dosarelor era unul ridicat și nu întotdeauna lucrările erau predate prin întocmirea de forme scrise, ci doar faptic. Pe de altă parte, astfel cum a reținut cu titlu definitiv instanța de apel, în contextul concret al cauzei și modalitatea de audiere a martorilor Brișcan Adrian, Ilisie Teofil și Verche Rodica, s-a creat convingerea cu privire la credibilitatea acestora.

De asemenea, nu poate constitui un argument suficient lipsa indicării unor date exacte de către magistratul procuror Ilisie Teofil în cursul audierilor sale, astfel încât să poată fi apreciat ca fiind întrunit elementul constitutiv al laturii obiective al infracțiunii de mărturie mincinoasă, întrucât, astfel cum a reținut și instanța de apel, inadvertențele din declarațiile sale cu privire la probele din dosarul pe care îl avea în lucru, precum și alte împrejurări la care acesta participase nu au constituit aspecte esențiale cu privire la acuzațiile aduse persoanei vătămate Popa Vasile Constantin, ci doar conexe, prin coroborarea în ansamblu a datelor rezultate, iar eventualele inadvertențe nu puteau în mod firesc să ofere claritatea informațiilor furnizate, dată fiind trecerea unui interval semnificativ de timp (aproximativ 4 ani de zile) de la împrejurările la care a luat parte până la declarațiile judiciare propriu-zise.

Examinând plângerea, ordonanța și actele dosarului, constat că procurorul de caz în raport de datele speței a dispus, în mod just, soluția de clasare.

Astfel, examinând ordonanța de clasare și actele dosarului, reținem că nu există niciun indiciu de natură a conduce la identificarea vreunui viciu de natură substanțială ori procedurală apt să conducă la infirmarea acesteia.

Elementele existente în cuprinsul sesizării și în actele dosarului, au avut aptitudinea necesară formării convingerii clare/juste a procurorului de caz, neexistând niciun element/indiciu de natură a întrezări necesitatea unei suplimentări a probațiunii (de exemplu: audieri/reaudieri de persoane/ridicare de înscrisuri etc.).

Acesta a reținut - în raport de datele speței - o motivare vădit fundamentată în fapt și în drept, de natură a înlătura echivocul, completarea sau reformarea acesteia.

Din piesele dosarului nr.130/P/2022 reținem că există probe necesare și utile - menite a sta la baza adoptării soluției de către procuror, astfel încât, nu se poate susține că s-a efectuat o anchetă sumară/superficială și că, s-ar impune infirmarea soluției în vederea completării probațiunii.

Dimpotrivă, se poate susține fără echivoc faptul că a fost realizat obiectul urmăririi penale, astfel cum acesta este definit de art.285 alin.1 din Codul de procedură penală.

După cum se observă, în cursul cercetărilor au fost administrate numeroase mijloace de probă, respectiv:

- *audierea persoanei vătămate Popa Vasile Constantin la data de 26.04.2018, reaudierea acesteia la datele de 08.05.2018, 04.02.2019, 05.02.2019;*
- *audierea martorilor Man Ciprian Florentin, Gui Carmen, Sabău Gligor Ioan, Popuș Lucian Nicolae, Zetocha Ioan, Popa Anamaria Bianca, Zetocha Florica Monica, Popa Liviu, Gal Mariana, Cotoroi Ioan Doru, Tudor Gheorghe, Sava Ioan, Verche Rodica, Sabău Traian, Butuc Alexandra, Cuc Gheorghe Vasile, Ionescu Marin, Cioflan Adina, Berinde Radu, Lele Alexandra, Cotoroi Ioan Doru, Lozincă Maria, Lozincă Dan, Lozincă Sergiu Horia, Secară Nela;*
- *solicitarea de date și informații de la diferite instituții, reprezentând dosarul nr. 421/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Infraacțiunilor Conexe Infraacțiunilor de Corupție, nr. 93/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea, soluții ale dosarelor penale nr. 988/P/2011, 572/P/2017 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nr. 7515/P/2008, 8730/P/2018, 5225/P/2008, 7718/P/2013 și 8117/P/2013 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.*

Așa cum a reținut cu titlu definitiv instanța de apel, în contextul concret al cauzei și modalitatea de audiere a martorilor Brișcan Adrian, Ilisie Teofil și Verche Rodica, s-a creat convingerea cu privire la credibilitatea acestora.

Conform **art.103 alin.1** din Codul de procedură penală „Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză”.

Corelativ fazei de urmărire penală, actul de acuzare/inculpare și ulterior, de trimitere în judecată trebuie să se conformeze următoarelor dispoziții din Codul de procedură penală:

- **art.305 alin.3** „Atunci când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect.(...)”

- **art.309 alin.1** „Acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1).”

- art.327 „Atunci când constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrate, procurorul:

a) emite rechizitoriu prin care dispune trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal.”

Or, pe de-o parte, nu există indicii/date/probe care să întrezărească o posibilă comitere a vreunei fapte penale dintre cele sesizate, astfel încât, incidența art. 16 alin.1, lit. a) din Codul de procedură penală a fost corect reținută.

În literatura de specialitate, în legătură cu inexistența faptei în materialitatea ei, s-a arătat că art. 16 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală nu este incident doar atunci când nu s-a produs nicio schimbare în realitatea obiectivă, ci se referă și la inexistența faptei pe care norma de incriminare o descrie prin *verbum regens*.

Pe de altă parte, în raport de alte fapte s-a reținut în mod just intervenirea prescripției răspunderii penale.

Se observă că petentul, atât în plângerea (le) penală (e), cât și în plângerea îndreptată împotriva soluției de clasare, face în realitate, o recenzie asupra proceselor penale în care a fost implicată. Aspectele invocate constituie, în esență, excepții/apărări propriu-zise specifice fazelor procesului penal, fără nicio înrâurire infrațională.

Faptul că petentul este nemulțumit de soluția adoptată ori că, în opinia sa, nu s-au administrat anumite acte, nu constituie *per se* un motiv de natură a afecta legalitatea și temeinicia ordonanței, atâta timp cât procurorul a apreciat că sunt totuși suficiente elemente în baza cărora poate emite o soluție.

Persoanele împotriva cărora a formulat plângerea nu au făcut altceva decât să-și exercite atribuțiile cu care legea le-a investit, dispunând efectuarea actelor potrivit convingerii obiective și nepărtinitoare, în acord cu principiile care guvernează desfășurarea procesului penal neexistând nicio premisă de natură a conduce la presupunerea rezonabilă a comiterii vreunei fapte de natură penală.

A încerca repararea unor drepturi pretins lezate pe cale unei plângeri penale formulate împotriva magistraților care au dispus măsurile/soluțiile calificate drept vătămătoare, creează contextul în care se impune a se menționa că, în conformitate cu prevederile constituționale și cele ale legii privind organizarea judiciară, soluțiile dispuse de procurori și hotărârile pronunțate de judecători pot fi analizate ori cenzurate sub aspectul temeiniciei, numai în cadrul procedurii de control ierarhic jurisdicțional prevăzut de art. 340-341 Cod procedură penală (pentru procurori), respectiv doar prin căile de atac ordinare și extraordinare prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale, în ceea ce privește judecătoria.

Altfel spus, în actualul sistem de drept, magistratul are libertatea de a dispune soluțiile proprii sale convingeri, formată pe baza unei analize logice, științifice și riguroase a faptelor relevante, cu respectarea principiilor legale referitoare la loialitatea administrării probelor și a aprecierii lor ca un tot unitar, neputând fi tras la răspundere pentru raționamentul logico-juridic pe care s-a bazat în soluționarea unei cauze, în lipsa dovedirii relei credințe.

Or, revenind la plângerea de față, se constată că aceste indicii nu există, în sprijinul celor sesizate nefiind invocată decât propria convingere, derivată din nemulțumirea subiectivă a persoanei vătămăte, fapt care însă nu este îndestulător pentru angajarea răspunderii penale. Etichetarea unei soluții drept ilegală, abuzivă sau coruptă, fără prezentarea niciunui element de natură a susține această calificare, nu are aptitudinea de o anchetă penală, nici de a reforma actul criticat și nici de a relua cercetarea în cauza reclamată ca fiind nelegal soluționată.

Prin urmare, în lipsa oricărui alte indicii care să arate că soluția criticată ar fi fost dată cu intenția de a încălca legea și de a decide din motive străine de cauză sau în defavoarea unei părți, adoptarea unor soluții/măsuri contrare așteptărilor persoanei vătămate în cauza indicată nu poate fi apreciată ca o conduită necorespunzătoare a procurorului care a dispus soluția, caracterizată prin încălcarea normelor de drept material sau procesual.

De asemenea, potrivit art.124 și art.129 din Constituție și art.18 din Legea nr.304/2022, hotărârile judecătorești trebuie respectate și duse la îndeplinire în condițiile legii; acestea pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.

Așa fiind, nu se poate susține că exercitarea în acest mod a atribuțiilor de serviciu ar intersecta sfera ilicitului penal și că, am fi în prezența unor acte întocmite în mod *abuziv/favorizator* - menite a antrena răspunderea penală.

În esență, prin actul de sesizare, petentul/persoana vătămată a urmărit să-și creeze o cale suplimentară de atac, alături/în paralel cu cele prevăzute de lege, ceea ce este inadmisibil.

În context, se cuvin a fi menționate anumite dispoziții relevante din Codul de procedură penală, ce constituie remedii procesuale apte a sancționa eventualele acte nelegale/abuzive/vătămătoare întocmite de către organele judiciare pe parcursul desfășurării procesului penal, și anume:

Art.5

(1) *Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.*

(2) *Organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. **Respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului sau inculpatului se sancționează conform dispozițiilor prezentului cod (s.n.).***

Art.103 alin.1 *„Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză”.*

Art.280

*„ (1) **Încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului în condițiile prevăzute expres de prezentul cod (s.n.).***

(2) *Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate, atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul.*

(3) *Atunci când constată nulitatea unui act, organul judiciar dispune, când este necesar și dacă este posibil, refacerea aceluși act cu respectarea dispozițiilor legale.”*

Art.282 alin.1

*„(1) **Încălcarea oricărui dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului (s.n.).***

Art.342

„Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală (s.n.).”

Așadar, se constată că soluția de clasare emisă în dosarul nr.130/P/2022 este legală și temeinică, motiv pentru care, plângerea va fi respinsă ca nefondată.

De asemenea, se mai constată că, la data de **16 mai 2023** a fost expediat către PETRUȚA LUCIAN - avocatul petentului/persoană vătămată comunicarea faptului că are posibilitatea să

studieze dosarul la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică – biroul nr.327, de luni până vineri, între orele 9⁰⁰ – 14⁰⁰.

Ca atare, susținerea petentului în sensul că avocații săi nu au avut posibilitatea să studieze dosarul după adoptarea soluției, deși au solicitat și chiar s-au deplasat la sediul PÎCCJ cu acest scop, este neîntemeiată.

Față de cele de mai sus,

În temeiul dispozițiilor art.339 alin.1 din Codul de procedură penală și art. 68 alin. 3 din Legea nr. 304/2022,

DISPUN:

Respingerea plângerii formulată de petentul POPA VASILE CONSTANTIN, împotriva soluției de clasare nr.130/P/2022 din **21 aprilie 2023** a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, ca **nefondată**.

În temeiul **art. 275 alin. 2 și 5 C.p.p.**, în sarcina petentului se stabilesc cheltuieli judiciare în suma de **50 lei**.

În baza **art. 339 alin. 5 C.p.p.**, soluția se comunică cu petentul/a.

PROCUROR ȘEF SECȚIE,
Cristodor Adriana Denisa

